

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.579 van 10 augustus 1998
in de zaak A. 79.701/VII-16906.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat P. BEKAERT,
 kantoor houdende te TIELT,
 Hoogstraat 34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVE VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
7 augustus 1998 heeft ingediend om
bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van
6 augustus 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken
waarbij hem de toegang tot het grondgebied wordt
geweigerd met bevel tot terugdrijving;

Gezien het gelijktijdig ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker bij uiterst
dringende noodzakelijkheid het bevelen van voorlopige
maatregelen vordert, onder verbeurte van een dwangsom;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 1998
waarbij de dag van de terechtzitting bepaald wordt op
7 augustus 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
B. STAELENS, die loco Advocaat P. BEKAERT verschijnt

voor verzoeker en van adjunct-adviseurs G. DE BOECK en M. EKKA, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de rechtspleging

Overwegende dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in het belang van een goede rechtsbedeling samen met de vordering tot schorsing moet worden behandeld en afgedaan;

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Overwegende dat de bestreden beslissing een beslissing is als bedoeld in artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in artikel 72ter, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat artikel 63/2 van voornoemde wet van 15 december 1980 bepaalt dat tegen de beslissing waarbij de Minister of diens gemachtigde, met toepassing van artikel 52 van die wet de binnenkomst, het verblijf of de vestiging in het Rijk weigert aan de vreemdeling die zich vluchteling verklaart, een dringend beroep kan worden ingesteld bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat dit georganiseerd administratief beroep, sinds de voornoemde wet van

15 december 1980 werd gewijzigd door de wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet worden uitgeput vooraleer de Raad van State kan worden geadieerd; dat zulks zowel blijkt uit de nieuwe tekst van artikel 69 van voornoemde wet van 15 december 1980, waar geen gewag meer wordt gemaakt van een "rechtstreeks" beroep tot nietigverklaring, als uit de ondubbelzinnige parlementaire voorbereiding van genoemde wet van 10 juli 1996 (Gedr. St. Kamer, 1995-96, nr. 364/1, 141-142; Verslag, Gedr. St. Kamer, 1995-96, nr. 364/7, 112); dat te dezen voornoemd beroep nog niet is uitgeput, zodat de vordering in zoverre ze is gericht tegen de beslissing tot weigering van toegang tot het grondgebied voorbarig en derhalve niet ontvankelijk is;

Overwegende, daargelaten de vraag naar de gevolgen van de band tussen de beslissing tot weigering van toegang tot het grondgebied en de verwijderingsmaatregel ten aanzien van de ontvankelijkheid van de vordering, dat een beslissing tot terugdrijving wordt opgeschort door het dringend beroep bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat artikel 63/5, tweede lid, van de meervernoemde wet van 15 december 1980 immers bepaalt :

"Tijdens de termijn waarbinnen men een dringend beroep kan indienen alsmede tijdens de duur van het onderzoek van dat beroep, worden alle maatregelen tot verwijdering van het grondgebied die zijn genomen ten opzichte van de vreemdeling wegens de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de bestreden beslissing, geschorst."

dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting heeft verklaard dat bedoeld beroep wordt ingesteld; dat zulks ondertussen is gebeurd; dat derhalve de terugdrijvingsmaatregel tijdens het onderzoek van dat beroep geschorst wordt; dat derhalve de vordering, ook

in zoverre ze is gericht tegen de beslissing tot terugnrijving, voorbarig en derhalve niet ontvankelijk is;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden verworpen;

3. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Overwegende dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen een accessorium is van de vordering tot schorsing; dat de verwerping van de vordering tot schorsing derhalve de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, met daaraan gekoppeld de vordering tot het opleggen van een dwangsom, tot gevolg heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering, bepaald op
zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien augustus 1900 achtennegentig,
door :

de H. J. SMETS

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

Mevr. A. TRUYENS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. SMETS.